

Veikėjai

MILDA (ji ir **GOLDA** jaunystėje) –
jauna mergina

ANDRIUS (jis ir **KOSTAS**, Goldos
mylimasis) – Mildos draugas

GOLDA – Mildos senelė

BERELIS TAICAS – Goldos tėvas, Mildos
prosenelis

FRUMA – Goldos motina, Mildos prosenelė

SARA ir **RACHELĖ** – Berelio Taico seserys

I ir **II VAIKINAI** – Andriaus (ir Kosto) draugai

---

1 SCENA

*Mildos kambarys. MILDA nekantraudama vaikšto po
kambarį ir skaičiuoja*

MILDA. Šimtas dvidešimt vienas, šimtas dvidešimt du, šimtas
dvidešimt trys, šimtas dvidešimt keturi, šimtas dvi-
dešimt penki, šimtas dvidešimt šeši, šimtas dvidešimt...

*Įeina senelė GOLDA, nešina suknele ant pakabos.
Milda krūpteli*

MILDA. Senele... Aš jau einu miegoti. Ar kas atsitiko?

SENELĖ GOLDA. Užėjau palinkėti labos nakties.

MILDA. Taigi jau palinkėjai.

SENELĖ GOLDA. Tikrai?

MILDA. Eik gulti.

SENELĖ GOLDA. Einu.

Prisėda šalia Mildos

MILDA. Jau vėlu. Aš noriu miego.

SENELĖ GOLDA. Aš irgi noriu miego.

MILDA. Labanakt, senele. Einam, aš tave palydėsiu.

SENELĖ GOLDA. Tu jį užmirši.

MILDA. Ką?

SENELĖ GOLDA. Jį.

MILDA. Aš palydėsiu tave iki lovos.

SENELĖ GOLDA. Tu jį turėsi užmiršti. Kitaip nebus prasmės gyventi. O kai užmirši, irgi nebus prasmės.

MILDA. Senele...

SENELĖ GOLDA. Užmirši ir vaistinę. Ir skambalėlį virš durų. Durys atsiveria – dzingt... Užmirši. Ir tvarsčius ant jo rankų... Ateidavo į tėvo vaistinę, kad jį gydyčiau. Tėvas sakė: „Čia ne ligoninė, ponaiti, čia tik vaistinė, eikite pas daktarą...“ O paskui palikdavo mus vienus, ir aš perrišdavau jam bintą ant plaštakos. Jis ją tyčia nusidegino, kad galėtų ateiti... Nebeateik, aš tave užmiršau.

MILDA. Senele... Gana. Tau negalima.

SENELĖ GOLDA. Negalima... Apsivilk šitą. (*Paduoda Mildai suknelę*)

MILDA. Gerai, apsivilksiu. O dabar eik miegoti.

SENELĖ GOLDA. Aš miegu, nesirūpink, aš gerai miegu. Apsivilk. Dabar.

MILDA. Būtinai dabar?

SENELĖ GOLDA. Dabar.

Milda paskubomis apsivelka suknelę

MILDA. Graži. Ji tavo?

SENELĖ GOLDA. Ji tavo.

MILDA. Dovanoji? Ačiū. Dabar jau galim gultis?

SENELE GOLDA. Galim... Tu graži. Tu įsimylėjusi. Bet tu užmirši.

MILDA. Užmiršiu, būtinai užmiršiu. Eikš...

Milda apkabina senelę, padeda jai atsistoti, lėtai veda iš kambario

SENELE GOLDA. Ačiū, Golda.

MILDA. Aš – Milda. Golda – tu. Einam, einam...

SENELE GOLDA. Ne, tai tu – Golda.

MILDA. Gerai jau...

Milda išveda senelę, grįžta ir toliau skaičiuoja

MILDA. Šimtas dvidešimt septyni, šimtas dvidešimt aštuoni, šimtas dvidešimt devyni...

Golda grįžta

SENELE GOLDA. Užgesink šviesą.

MILDA. Būtinai. Šimtas trisdešimt, šimtas trisdešimt vienas...

Už lango pasigirsta švilptelėjimas – sutartas ženklas.

Milda krūpteli

SENELĖ GOLDA. Užgesink šviesą!

MILDA. (*Užgesina šviesą*) Užgesinau. Šimtas trisdešimt du, šimtas trisdešimt trys...

SENELĖ GOLDA. Labanakt. Nueisiu pati.

Vėl švilpteli

SENELĖ GOLDA. Skambalėlis virš durų – dzingt... Ne jau negirdi?

MILDA. Girdžiu. Labanakt, senele.

Senelė Golda nutipena. Milda šoka prie lango

MILDA. Šimtas trisdešimt keturi, šimtas trisdešimt penki... Andriau?

Tamsoje pasirodo apibintuota ANDRIAUS galva.

Jis įlipa pro langą

MILDA. Šimtas trisdešimt... šeši.

ANDRIUS. Vakar buvo du šimtai penkiolika. Pasisistengiau, kad nereiktų tiek laukti.

Andrius uždeda Mildos ranką sau ant galvos

MILDA. Kas čia? Kas tavo galvai?

ANDRIUS. Žaizda. Baisiai gili. Kaip griovys. Pusė piršto lenda. Ir kraujuoja labai.

MILDA. Ką pasidarei?!

ANDRIUS. Gelbėk, reikia pakeisti tvarstį. Greičiau.

Milda nuvynioja bintą. Čiupinėja Andriaus galvą

MILDA. Kur žaizda?

ANDRIUS. Atsargiai, įkrisi.

MILDA. Kur?

ANDRIUS. Dešinėje.

MILDA. Kur?

ANDRIUS. Žemiau...

Milda uždega šviesą. Žiūri į Andrių

MILDA. Nėra jokios žaizdos.

ANDRIUS. Kaip nėra?

MILDA. Nėra.

ANDRIUS. Nėra.

MILDA. Kodėl apsirišai galvą? Juk tau skauda ranką.

ANDRIUS. Nieko man neskauda.

Abu žiūri vienas į kitą

ANDRIUS. Nauja suknelė?

MILDA. Sena.

ANDRIUS. Nemačiau.

MILDA. Matei. Pamiršai.

ANDRIUS. Gal...

Žiūri vienas į kitą

MILDA. Užgesinsiu šviesą?

ANDRIUS. Nereikia.

MILDA. Reikia.

ANDRIUS. Milda, aš daugiau nebežaisiu.

MILDA. Prašau, paskutinį kartą.

ANDRIUS. Nusivilk tą suknelę. Tu Milda. Tu ne Golda.

MILDA. Prašau. Dar kartą. Aš noriu mylėti taip, kaip ji.

ANDRIUS. Tai kvaila. Tu ir taip gali mane mylėti. Tu – Milda. Aš – Andrius. Ir nereikia jokio karo. Mes du normalūs XXI amžiaus žmonės, gyvenantys savo gyvenimą.

MILDA. Aš nemoku mylėti taip, kaip ji. Milda nemoka taip mylėti.

ANDRIUS. Moka!

MILDA. Prašau. Aš sutvarstysiu tau ranką. Tu nusideginai ją tyčia, kad galėtum ateiti į mano tėvo vaistinę. Kad aš perriščiau žaizdą.

ANDRIUS. Mano rankos sveikos. Gana!

MILDA. Šššša, nerėk, tėvas išgirs.

ANDRIUS. Čia nėra jokio tėvo. Tavo tėvai užsienyje. Tu gyveni su silpnaprote senele, kuri užkrėtė tave savo liguotom fantazijom.

MILDA. Tuoj užgis, pakentėk... (*Tvarsto Andriui ranką*) Nori, šiandien gali būti mano tėvas. Gali šaukti ant manęs. Da-

bar tu, mano tėvas, įeini į vaistinę, kur aš tvarstau jam ranką.

ANDRIUS. Aš nesu ir nenoriu būti tavo tėvas.

MILDA. Prašau.

ANDRIUS. Aš myliu Mildą, ne Goldą. Aš noriu, kad būtum, kas esi. Ir aš noriu būti savimi.

MILDA. Tu nieko nežinai.

ANDRIUS. Ir nenoriu nieko žinoti. Man neįdomios kitų meilės istorijos.

MILDA. Aš tau papasakosiu...

ANDRIUS. Jau pasakojai. Tavo senelė per karą mylėjo vaikiną, kuris žuvo. Senelė išprotėjo iš meilės. Na, ir kas?

MILDA. Aš tau ne viską papasakojau.

ANDRIUS. Papasakok geriau apie save.

MILDA. Gerai. Aš žydė.

Pauzė

ANDRIUS. Tu – Milda!